

[Vægt.]

dere af selen inden for politiet ikke tvangsindlægges i den, før loven er trådt i kraft. Det må være således, at den personlige frihed ikke krænkes, også inden for politiet. Den her udsendte dagsbefaling er jo rendyrket diktatur.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (18/8 75):

Rigspolitichefen har meddelt, at man ikke har udsendt en dagsbefaling til politiet om benyttelse af sikkerhedsseler.

Politidirektøren i København har oplyst, at der som et led i den almindelige information til politiet er udfærdiget en dagsbefaling af 30. juli 1975 om ændringen af færdselsloven, som ændret ved lov nr. 270 af 26. juni 1975. Om sikkerhedsseler anføres det i dagsbefalingen:

„Bestemmelsen om obligatorisk brug af sikkerhedsseler træder i kraft den 1. januar 1976. Det tilrådes førere af politiets biler allerede på nuværende tidspunkt at begynde at vænne sig til selerne, såfremt man ikke allerede bruger dem konstant.“

Dagsbefalingen fra politidirektøren i København indeholder som anført blot en henstilling til politiets motorvognsførere om benyttelse af sikkerhedsseler. Jeg finder ikke grundlag for at foranledige dagsbefalingen tilbagekaldt.

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til socialministeren (6/8 75):

„Vil ministeren straks tage initiativ til gennem den sociale lovgivning at skabe social tryghed for de arbejdsløse, der på grund af arbejdsløshedslovgivningens uhensigtsmæssige 26 ugers regel mister deres understøttelse, således at disse efter 1. april 1976 er sikret ret til hjælp efter den udvidede transbedømmelse (bistandslovens bestemmelser om forbigående hjælp) og samtidig efter dagpengelovens regler bevarer deres tilknytning til arbejdsmarkedet og fortsat er i stand til at få udbetalt sygedagpenge?“

(Spm. nr. 300).

Begrundelse.

Der er i den senere tid opstået tvivl om fortolkningen af bistandslovens kommende regler, hvorfor det må anses for vigtigt, at der i cirkulæret kommer klaring om disse

forhold. Der skal her henvises til den forbedring af forsorgsloven, der netop for de arbejdsløses vedkommende er gennemført i sidste folketingssamling. Samtidig fremgår det i opslagsværker om dagpengeloven, at man er i tvivl om denne lovs anvendelse over for arbejdsløse, der er overgået til hjælp efter forsorgslovens bestemmelser.

Socialminister *Eva Gredals* svar (8/8 75):

Som det er anført i begrundelsen for spørgsmålet, er der i den senere tid rejst tvivl om, hvordan arbejdsløse, der mister dagpenge fra arbejdsløshedsforsikringen på grund af 26 ugers reglen i arbejdsløshedsloven, vil blive stillet efter bistandsloven. Det har bl. a. været hævdet i dagspressen, at de pågældende kommer ind under gruppen af klienter, der omfattes af reglerne om varig hjælp.

Jeg har allerede søgt at dementere, at man kan gå ud fra dette på forhånd, og gjort opmærksom på, at udgangspunktet tværtimod må være, at de pågældende falder ind under bistandslovens bestemmelser om forbigående hjælp. I lovens § 37 nævnes „svigtende arbejdsmuligheder“ som en af de ændringer i en persons forhold, der kan give basis for forbigående hjælp.

Spørgsmålet er herefter, hvor længe den enkelte kan få forbigående hjælp. Herom siger bistandsloven, at det sociale udvalg senest efter 3 måneders forløb skal tage pågældendes og familiens forhold op til bedømmelse og overveje, om der er grundlag for andre støtteforanstaltninger.

I øvrigt kan hjælpen fortsætte, så længe det kan anses godtgjort, at den pågældende selv vil blive i stand til at klare sit og familiens underhold.

Først når man må se i øjnene, at der ikke er nogen realistisk mulighed for, at en langtidsarbejdsløs kan komme i gang igen, må den pågældende gå over på varig hjælp.

Det er således fremtidsudsigterne for den enkelte, som er afgørende for, om der efter bistandsloven skal ydes forbigående eller varig hjælp.

Der vil i et cirkulære om kontanthjælpsafsnittet i bistandsloven blive gjort rede for, at samspillet mellem § 37 (forbigående hjælp) og § 43 (varig hjælp) skal forstås på denne måde.

Der er endelig rejst spørgsmål om de lang-